

Engincan Özsan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

25

Ben daha 25'imde avare,
Boğuyorum yarınlarımı denizlere,
Aldanıyorum yerli yersiz densizlere,
Acıyorum ben kisvesinde sıkışıp kalan sensizlere,
Kaç gece katletmişlerdir uyku gözlere mezar,
Büyüme isteyen çocuklar gibi hayranım hissizlere,
Yük etmezler gönüllerine ben gibi yangınlı şiirler.

Engincan Özsan

Ahmak Islatan Mevsim

Ölü bir ağaç gövdesine sığınmak gibiydi hüznün;
Dışında ilkbahar, içinde çürük nemli yıllar.
Kasvetten kurtçuklar kemirmiş dört bir yanını,
Her yanı delik deşik olmuş, kaburganın tam sol tarafının.
Hayat denilen rüzgar, kökünden sökmek istercesine yıllar alır götürür ömründen.
Sen ayakta durmaya çalışırsın bir nebze mutluluk için.
Ciğerlerine sıkışır kalır, hiç samimi olmamış tebessümün.

Yalnızlığın sırsıklam hissi akar yanaklarından.
Kuru kalabalığının içinde boşulursun sessizlikten.
Aldığın her nefes en acı çığlığıdır, kimse duymaz, farketmez.
Sıkıştığın etten kemikten hapishanede yok olursun.
Çevrende akan dünya bi haberdir sensizlikten.
Umursanmazsın, bir karınca misali ilk yağmur damlasına hapolursun.

Gökyüzü artık sığmaz bedenine, kahrolursun.
Kaçmakta bulursun çareyi;
Mehtabından, yıldızlarından, gününü aydınlatan güneşinden.
Kaçamazsın. bedenine işlemiş o soğuk histe kaybolursun.
Adım attığın sahte dünya silkenip durur, hissizliğinin büyüdüğü boşluğa düş diye.
Sen bir çift ilkbahar mevsimine tutunursun.
Ahmak ıslatan bir ürperti hasıl olur bedenine.
Bugüne, yarına, hiç varolmamış tebessümlerine mağlup olursun.

Engincan Özsan

Altay Kızı

Vakit gök memlekette gözünü açmış güzelliğe şahit olma vaktidir. Yeni doğmuş bebek kokusundan hallice, soluma vaktidir kokusunu. Göremez ben dışında kimse tebessümündeki güzelliği, saklasam gökyüzünü gözlerine yeridir.

Acıdır bazen zihnine işler ayaz. Masumiyet teninde saklı bembeyaz. Bir kere yatsam pamuk dizlerine, hiçbir kasvet uyandıramaz.

Saçlarına sakla beni ey Altay kızı. Göğümün mavisı gecemin yıldızı. Bir kez denk gelsin gözlerimiz, ebediyen son bulacak sensizlik denen sızı. Yalnızca sen benim ol başka bir şey istemem. Sen güzel kılıyorsun mevsimleri, yazı.

Engincan Özsan

Ankara

Gri solumak mı sebebi tenimi tırmalayan ayazın?
Yoksa insanlar mı gökyüzünü griye boyayan Ankara'nın?
Bir elveda busesi kifayetine bürünmüş Aşti mi, aşti haddini sevenleri ayırırken?
Yoksa ayrılık şiirine özne mi olmaya meyilli hayat dediğin?

Engincan Özsan

Ankara Kadar Grisindir

aşk ruhun parçalanma sürecidir.
ruhunun bir parçasını koparıp alırlar bedeninden,
başka bir insanda can bulur en ücra hislerin.

En acı dolu parça sende kalır daima.
Her nefes aldığında sol yanına batar durur kaburgan.
Yere göğe sığdıramadığını bir nefese sığdırmaya çalışırsın,
beceremezsin boğazında düğümlenir birkaç satır şiir.

Kimse anlamaz seni.
Anladığını iddia eden de bir boşvere sığdırır tesellilerini.
Oysa senin tek tesellin acı soğuşuyla bedenine dokunan yağmurdur.
Onun teni yerine yağmurla yetinirsin.
Ne zaman yağmur yağsa gökyüzünün koynundasındır bu yüzden.

İçin kavrulsa da sen sol yanından üşürsün,
Çare bulamazsın kalbinin kuru ayazına,
Ankaradan hallicesindir;
Göklerden bir mavi yatar en derininde,
Ama sen daima grisindir.

Engincan Özsan

Aynı Gri

aynı gri'nin müdavimiyiz seninle.
yalnızca sana gülümsüyor gök sandığın maviler.
ama benim ciğerime doluyor, senden hallice mevsimler.
sana toprak kokusu, bana gri şehrin ayazı yağmurlar.
senin tınların sanıyorsun bulutların intiharını.
değiller!
senin sayıyorsun güneşin göğe çizdiği gayrimeşru çocukları.
benimler.
sen diye içime çektiğim sigaram kadar, ciğerimden yükselen sahte bulutlar kadar
benimler.
ve nankörler...
koçaman mavi bir küreye sığmayacak kadar nankörler şiirler.
kağıtları değil, bizzat beni kirlettiler.

Engincan Özsan

Babam

Ateş dolu gözleri bazen yağmura tutulur,
Saklayamazdı yağmurunu,
Severdi anlatamazdı,
Dilindeki türküsüne saklardı,
İçinde tutardı yenemezdi gururunu.
Bir çınar ki;
rüzgara kafa tutar fidanlarının göğünde,
Her rüzgarda türküsünü söyler,
Kasvetler katleder,
Umudu olurdu söğüdün de.
Özlemine türküye boğar,
Hüznüyle titretir sazının tellerini,
Benim varım yoğum bir o var,
Hakkını ödeyemem binkez de öpsem ellerini.
Yıkısa da her daim gam,
Kalkmasını bilir vesselam,
Terk etsin beni tüm akvam,
Yinede etmem evham,
Allahıma tek duam,
Başımdan eksik olmasın Babam!

Engincan Özsan

Bed-ahd

Kelam etmeye farz olmuş itnab-ı pul,
Harap olur devlet-i insiyak eyleyen bu kul,
Fuzuli aranıp durma hak hukuk,
Adil eylemez seni sırtındaki itiyat-ı çul.

Sır eyleme ruhuna adem-i vüsuku,
Bulamazsın ben gibi acmi kulu,
Hadaretin hıyaneti süregelince vuku,
Bürufe edersin ayanına hukuğu.

Engincan Özsan

Beşer-i Türkiye Hicvi

Namütenahidir benim ruhumun hakikâti,
Zevahire önem vermem, boşveremem liyakâti,
Görürüm ehven-i şerdir hepsinin sadakâti,
Şaşarım ey sefiller! Siz Acun'u ne sandınız?

Siz dalkavukluğu zeyreklik mi sanırsınız?
Meyus eylersiniz beni, cehennemde yanarsınız,
Hiç akıl yok mu sizde, makarnaya kanarsınız,
Şaşarım ey sefiller! Siz akli ne sandınız?

Canhıraş olur gönül, üzülrüm halinize,
Yakışmazsınız yazık, acırım ahvâlinize,
Ürperirim vaveyla, yeni neslin densizine,
Şaşarım ey sefiller! Siz adabı ne sandınız?

Herkesten olmaz munis bir gönülün özü,
Her gün farklı bir şey der, tutarsızdır her bir sözü,
Her şeyden memnun olmaz fevkalbeşerdedir gözü,
Şaşarım bre ey sefil! Sen aşkı ne sanırsın?

Engincan Özsan

Beyazın Betimi

Her Őeyde sen varsın Őu sıralar,
Denizde sesin,
Gökyüzünde gözlerin,
Sohbaharın buruk rüzgarında kokun var.

Gözlerini siyaha açmış, gri büyümüş ben,
Mavi görüyorum tüm kasveti,
Biliyorum sebebi sensin,
Mavi olan her Őeyde senin izin var.

Papatyalar bile senin için giyinir en güzel giysilerini,
Senin için söyleniyor tüm bu Şarkılar,
Karadeniz en çok seninle güzel,
Varsın doğmasın güneş,
GüneŐi dahi sönük kılacak gözlerin var.

Engincan Özsan

Bilirim

EN KALLAVİ İLKBAHARDA SEN DÜŞMEZSİN BULUTLARDAN BİLİRİM,
BELKİ DE O YÜZDEN AYRI DÜŞÜYÖR YOLLARIMIZ,
BEN ÇÖLE MAHKUM SEN DAİMİ YAĞMURLARIN MEYVESİ,
CAN BULMAZSIN BENİM İÇİ YANIK TOPRAGIMDA BİLİRİM,
BİLİRİM Kİ BAŞKA ŞİİRLER HOŞ EDİYOR GÖNLÜNÜ,
İÇİ KABUGUNDAN GÜZEL OLANIN KIYMETİ YOK BİLİRİM,
CAN ÇEKİŞSEM DE ZERK ETTİĞİN HİŞLERDE,
LÜTFEDİPTE TEK LAĞ ETMEZSİN BİLİRİM.
GÖKYÜZÜ BENDEN ÖYLESİNE UZAK Kİ,
GÖZLERİNDE KAYBOLAMAM BİLİRİM,
BİLİRİM ÇARESİZLİĞİN O DİKENŞİ HİŞSİNİ,
KAÇABİLMEK ADINA MECNUNLUGA SIGINABİLİRİM.

Engincan Özsan

Bir Damla Sen

Gökyüzünün toprağa hediye ettiği her damlanın,
meyvesidir tenine sinmiş toprak kokusu.
O yüzden sık sık yağmur hediye ederim sana ben,
Kimi zaman bir çiçeğe can olur aşkımız,
Kimi zaman bir yudum su olur kırlangıçlara.

Seni resmeder gökyüzüne ,minnetinden kırlangıçlar,
En tatlı melodilerle, somutlaştırırlar ismini,
Ben yıldızlardan,
Kırlangıçlar şarkılarından sen çizerler gökyüzüne.

Mavi dahi kıskanır seni ,
Çünkü en güzel sen yakışırsın, bulutların intiharına,
Yakamoz olur denize düşen, her damla sen,
Mehtap bile senin için süslenir,her gece karanlığı alt ederken.

Engincan Özsan

Bir Papatya Ruhu

Sensizliğin his tırmalayan soğuşunda, silüetin belirir göz kapaklarımda,
Bir âmâ gibi kör olmak isterim,
Kıyamam gamzendeki gün doğumuna, vazgeçerim.

Bir papatya ruhu hasıl olur kokuna,
Rüzgarlar seni yükler bembeyaz bulutlara,
Teninde can veren yağmur olmak isterim.
Kıyamam canının yanmasına, ruhumu göğe terk ederim.

Titrek bir gün ışığı ağaçların yapraklarında,
Bir çiçek can bulur, çalının kaburgasında,
Kimseler dokunmasın diye diken olmak isterim,
Göz yumamam kasvetine, ondan bu soğuk kederim.

Yer gök bir olsa, ölüm koksa havada,
Bana yer sunsalar, sonsuz bir mafihada,
Ruhumu azat etseler de, her iki dünyada,
Ben her şeyden vazgeçip,
Bir Beyzâda ölmek isterim.

Engincan Özsan

Devran-ı Yosma

Devran emr ettiyse gönle yalnızlık yaraşır,
Beşer dediğin yosmadır, canan olmak için yarışır,
Devir zevk devri olmuş ar, arsızlığa karışır,
Canan dediğin gönülde bir olur.

Engincan Özsan

Ervah-ı gözlerin

Gece giyinmiş alacakaranlık elbisesini,
Yıldızlardan sen var mehtabın boyadığı karanlıklarda,
Yağmur seni tınıyor mahlası sonsuz olan tenhalarda.

Hazmedemiyor papatya kokunun hadisesini,
Buğulanıyor mavilikler tenine dokunmak arzusuyla,
Yalnızca anımsatıyor seni yağmurdan sonraki toprak kokusuyla.

Ervahı dize getiriyor dünyayı güzel kılan gözlerin,
Daimi öznesi sensin kar beyaz masum dizelerin,
Beyaz kirleniyor, kafiye yarım kalıyor,
Ürküyor şiirler seni anlatamamak korkusuyla.

Engincan Özsan

Gerisindeyim Kokunun

Gerisindeyim kokunun, hep bir adım gerisinde,
Mevsimler akıp giderken gözlerinden,
ben senin sen kaldığın yerlerdeyim hep,
renklerden bi haber yaşıyorum tebessümünde,
Gök sensin benim için, ilkbahar, sabahın ilk ışıklarındaki ayaz, gamsızca seyreden
rüzgâr.
Kulağına çalınan şarkıda üşüyen tını benim,
Ve zeval gelmesin sana diye ürkek ürkek yağın yağmur, bulutlara güzelliğini ezberleten
benim.
Feryat figan geçip giderken geleceğe borçlu zaman, ruhumu sen dolu anılara hapseden
benim,
yorulmadan yılmadan...

Engincan Özsan

Gidiyorum

En amansız hislerimi grisine sakladığım şehir, gidiyorum...
Çocukluğumu, aşklarımı, ciğerlerimde somut gökyüzünü emanet ediyorum gizlensinler
anılara.
Gözlerimde somut saniyelerle ölçüt trajikomik öyküm,
Buruk bir şarkının öznesi olup yitiyorum.

Ne elem şey bir yabancıyı hayal etmek ömründe,
Ne talihsizim ki yok vaktim,
Zihnim yenik dakikadan düşmanlara, aşık olmak ne haddime?
Sığdıramıyorum bavullara sol yanımın abartı ritminin sebebinin,
Elim boş, içimde filizlenen yeni bir devlete iltica nefeslerim,
Tebessümüne aşına olmak umuduyla, tebessümüne yuvalanmak hayalimi terk ediyorum.

Engincan Özsan

Gille mend-i Civan

Ben sonsuzum eriřemezsin, sen bire bin kat,
Bir avu kaime, koltuk sahibi yapmıř seni fitrat,
Muğbersin fikr-i hiciv olana,
Yalnızca dalkavuklar itaat eder senin kibir yoluna,
Sanma ki boyun eğecek sana Mecnun,
Bir ben minnet etmem senin itnabı puluna.

Kanda sen kanda nighbani-i ahyar,
Riyakat mahkemesinde mutlak sonun kahhar,
Acırım senin sözüne itikad edene,
Olamadılar bir türlü efveklğine mazhar.

Gam çekmem karşında, ben hükema sen cehil,
Senden ziyade beni sever niyeti ahyar olan ehil,
Ar ettin küstürdün derdü irfak olanı,
Azrail dayansa kapına asla olmam müdahil.

Engincan Özsan

Gökyüzüne sığınmalarım bu yüzden

Yere göğe sığdıramadığını,
Şiirlere sığdırmaya çalışan aciz bir ruhum sadece.
Hislerimi kelimelere dökmeye çalışıyorum, yetmiyor.
Bazen şirleriim, çoğu zaman ben yarım kalıyorum bu yüzden.

Yağmurda bulamadığını,
Sol yanında arayan bir yetimim sadece.
Gözlerinde kayboldum, kimse bulsun istemiyorum.
En ücra hislerinde saklanıyorum bu yüzden.

Kasvete hapsolmuş, gri bir bulutum sadece.
Kokunu toprakta arıyorum, bulamıyorum.
Karadeniz'in dinmek bilmeyen yağmurları bu yüzden.

Bu koskoca küreye esir, yitlik bir ruhum sadece.
Yüreğim benden büyük, sığamıyorum kimseye.
Bedenimden sıyrılıp, gökyüzüne sığınmalarım bu yüzden.

Engincan Özsan

Gölgen

Bugün güneş yine batıyor,
hoş ben daimi gölgede yaşlanmaktayım.
Şahit olmaktayım nefesinin dünyanın küresini buğulandırmasını,
Ve bilhassa o buğunun gözlerimde somutlaşmasını.
Gün doğuyor tebessüm suratına yuvalananlar için.
Ben mi?
Gölgede yas tutmaktayım.
Beni sevemeyişlerine yazmaktayım şiirlerimi,
Bilirim yetim dizeler hesabını soracak sensizliğin,
Seni değil de, sen özneli hisler düğümlenirken nefeslerimde,
Mutluluğu soluyamadan ölmekten korkmaktayım.
İbret olsun diye hisleri olgunlaşmamış olanlara,
Mecnun kisvesinde, leylasız anılmaktan bıkmaktayım.
Ve yıkılmaktayım asırlarca hüküm sürmüş devletler gibi alenen,
Bana layık görmediğin hislerde kaybolmaktayım.

Engincan Özsan

Gün

Gün pişman olma günüdür,
Fuzuli şiirlerin karşına geçip, hesap sorma günü.
Öznesiz kalmış hislerin senden davacı olma günü.
En büyük günah yetim şiirler çizmektir kağıtlara.

Gün yağmur olma günüdür.
Göğü griye boyayıp, maviye düşman olma günü,
Her yağmur damlasının, aslında senin olmadığını anlama günü,
En acı şey bir beden teslim etmektir toprağa.

Gün kurban etme günüdür.
En saf duygularını yalanlara hibe etme günü,
Sahteden bir gökyüzüne ibadet etme günü,
Kim bilir yine kaç defa kanarım yalanlara.

Gün pes etme günüdür.
Yağmura yenik düşmüş bir serçenin, göğe veda günü,
Bedenimin gamzenden hallice toprağa düşme günü,
Belki bir tebessüm hasıl olur, tüm ardımda kalanlara.

Engincan Özsan

Gün geceyi katlettiğinde

Kalemin kağıda dokunduğu gibi dokun dalgalara,
Hislerim can bulsun, kokunun dokunduğu şiirimde.
Kalacaksa sen dolu kafiyeler yarım kalsın ciğerimde.
Senin izlerin kirletsin beyazlarımı,
Alacakaranlığımıza sen son ver, gün geceyi katlettiğinde.
En azından sen özne ol, yetim kalmış dizelerime.

Engincan Özsan

Hatr

İKİ GEÇMİŞ GEÇYARISINI, NÜKSEDERKEN ŞAİRİN GÖNLÜNE YUVALANMIŞ KASVET,
TIKLATIRKEN YAĞMUR PENCEREMİ SENİ DÜŞÜNMEMEK NE HACET,
BEN Kİ GEÇMİŞTE SIKIŞMIŞ YÜKLEMLERİN EDİLGEN HALİ,
DÜŞÜNÜR DURURUM KENDİ ÇÖLÜMDE KAYBOLDUĞUM AHVALİ,
SEN DEŞTANINDA OLAMADI ADIM, ADSIZIM,
DERDİNİ ŞİİRLE ANLATAN BURUK BİR HADSİZİM,
BİR SAÑA MI SANARŞIN DÜNYA KÜLFET?
DOĞDUĞU AN İŞLENİR ADEMOĞLUNA NECASET,
BEN Kİ DOĞUŞTAN AHRAZ HİSSİZİM,
ZAMAN ANILAR BATIRIR HATRIMA BU MU ADALET?

Engincan Özsan

His Kırıntıları

Silahsız mıdır şair hislerinden yoksunsa?
Belki de ziyandır hissizlere yazılan şiirler,
Bir o kadar da küskündür yazıp yazıp itlaf ettiğin şiirler,
Mecbur mu gönül senin his kırıntılarına mezar olmaya?

Engincan Özsan

Ihtizan

Ihtizan ettiler,
bilmezdim bu denli zerk edecek sineye alam-ı firak.
Nihalarım yersiz,
bi tail olana mutlak azap müstahak.
Hibe ettim kayd-ı hayatımı tekasüle,
iftinanım binaenaleyh hüsran oldu ömrüme.

Aşkın hisse-i taallümü, istikzar.
Mecnun mahzan tebbürüme leyk,
Bre belbed bir sen misin rubehi?
Süleyman'a kalmayan dünya,
Bahtiyar mı edecek seni?

Engincan Özsan

İki Mavi

Nazım gibi bakmak gerek hayata,
İki mavi pencerenin ardından güzellikleri seercesine s zlemek dünyayı,
Anlamlandırmak gerek sonra koca bir küreyi piraye'nin kar beyazı teninde,
Bir ift papatya bulundurmak lazım elinde,
Sevgilinin hasretini yatıştırmak iin.

Kirletmek gerek dalgaları ayın naif işiğıyla,
Mevsimler izmek gerek yakamozlardan denize,
Akıp gidiverir yoks  günlerle sürüklenen tebessümler,
Vakit, mutluluğu katletmeden deđerini bilmek gerek.

Yařam bir kelebekesine süzülür gökyüzünde,
Her ırpınışın, ömründen bir nebze demek,
Rüzgar hala dokunurken tenine,
Seni seviyorum diyebilmek gerek.

Engincan  zsan

İrtihali Sine

İltica eder hislerim mantığımdan sol yanıma,
Yakışır mı göz yaşı dökmek erkekliğin şanına?
Ne var ki ayrılık vakti tez gelmişse teninden uzağa,
Kanın dolaşmadı mı, karışmadı mı benim kanıma?

Şad olsun kasvet silsileleri yoruldum,
Sen engin mavi ufuktan bana değin, ben aciz bir kum,
Dokunur musun bana rüzgar taşıya seni?
Hoş görse beni tanrı gözlerinde ölürdüm.

Şu kocaya küreye sığmayan bu ruhu tanı,
Aşkım benim soyutlardan bir kanı,
Demirden mi sandın bu bedeni?
Ateşten hallice yanar, kan içer sol yanı.

Dilime hapis anlatacaklarım sana,
Senin hiç tevazun olmadı ki benden yana,
Kabuğumu hoş bulmaman mı nedeni?
Kabuktan mı ibaret içinde can bulduğun sanrı?

Gri şehirler beni üflerler mevsimlerce tenine,
Nefes alırım ama sanma öylesine,
Giderim, gitmek kılacaksa yalnızlığı aleni,
Yitirdi benliğini aşkın belasıyla sine.

Engincan Özsan

İtimat-ı Nedamet

İstigrab ederim heyhat bu ne belahet ki kula?
Cehlolana derakeb eder utana sıkıla,
Hayrola yad mı edersin gayr-ı nafiyyetini,
Bed-mihrini anarsın kezzab-ı bi-hicab,
Bana buğz duyanın mecmu lahda tıkıla.

Kamda şuma kamda hine?
Ben bihredim kızmam garip haline,
Şayan-ı esefim kas'a-lisliğine,
Müdahene etme yazık hadaretine,
Üzülürüm, acırım fikren esaretine,
Bihredim aşık atmam yetemem cehaletine.

Abam'ın çehresinde toplanmış bir avuç nabekar,
Asl ü esastan bahsetsen sana ne kâr?
Teami eder görünürler azara,
Tebessüm etmez gurebaya, telib eder sahtekar.

Mürtehisim aldırmam zırvalıklarınıza,
Ezkiye olanı azihe alet etmeyin,
Gafletkarane iftirarım dalkavuklarınıza,
Tavsiyem aklyolunu bir an terk etmeyin.

Tenezzül etmem beydinize ben pir, şuma cehil,
Sanıyor musun ki kurtuluşu sende arar mecbur kalır da ehil?
Hakikat kelamı eden varken, gureba neden ehveni seçsin?
Dalkavukları bilmem ama, benim nezdimde sen sadece hiçsin.

Engincan Özsan

Kasvet Şiiri

Gökten düşen kar tanelerinden halliceyim yine bu gece,
Hangi hisse konsam eritip bitiriyor beni,
Gögümü terk eder korkusuyla, kimseyi sevemiyorum artık.

Bir kalbimin tınısı var sol yanımda,
Bir de tenimi tırmalarcasına okşayan soğuk ayaz.
Soğuklara aşına yaşamak, zor geliyor artık.

Son nefesi penceremde yağmur damlalarının,
Tıpkı ben gibi; süzülüp gidiyorlar bir bilinmeze,
Ben de yağmurlar gibi, toprak kokmak istiyorum artık.

Denize taşıyor gözümün buğusu,
Umutlarım hep karaya oturmuş,
Hislerim yalnızca dalgalarda somut artık.

Serçeler şarkı söylemez olmuş,
Martılar bir kasvete yolcu,
Sonbahar renklerini de alıp gidesim var artık.

Engincan Özsan

Keşke

Terk ediş mevsimime düştün melek,
Ruhumun bir yarısı adımlarına hapis artık.
Fırsat varken bir eksiğim,
teninin dahi ısıtamayacağı diyarlarda geç kalan yağmurlara kinliyim.

Ne işkence keşkelere sığınma çabası,
Tebessümüne şahit olur muyum bilmem?
bu da cabası...
Fakat hatırıma işli kirpiklerinin sakladığı o eşsiz ahenk,
Yok hükmünde seni anımsatmayıp densizlik eden her renk,
Ben nezdinde namütenahi çizilmiş güzelliğin müdavimi olduğumuz maviye,
Sen ki gece ve gündüzün sebebi olan bal,
Saklansın yıldızlar saçlarına, göğümde yalnızca sen kal.

Engincan Özsan

Mahrum

Griye boyanmış bir şehirde sıkışıp kalmış bir gökkuşuğı gibiyim ruhunun önünde,
Bilmem gözlerin mi götürür beni en kallavi maviliklere,
Gün senin gözlerinde mi kızıla boyanır güneşin veda saatlerinde,
Yada bizzat sen misin denize rengini veren güzellik?
Gökyüzü gibiyim gözlerinin öznesinde,
Ne benim gözlerim dokunur gözlerine,
Ne de ufuk izin verir deniz ile gökyüzünün kavuşmasına.
Belki yağmurlar sebep olur, gözlerinden hallice
mavi kavuşmalara.

Engincan Özsan

Maruzatname

Gözünü açanım anadolu'nun bağrında ben,
Toprağın üstünde can bulurum pare pare buğdaylardan,
Tenim kavruktur; dışlarsın, bilmezsin emeğin rengini.
Boğazına bir sırat dizilir sebebi ben olduğum lokmalardan.

Benim en Adem kalmış evlat.
Ne incil, ne kur'an, ne tevat,
Anlatamaz para için paralanacağını kulların,
Tarihi bir kağıt parçası için mi böldü koskoca milat?

Benim terim şişirir bulutları uğruna şiirler yazılan mavilikte,
Ehil kahrolur, ehven buruk bir ukde,
Gün yüzünü çekti diye vahşileşir insanoğlu,
Oysa ki vakitlerden en masumu gece.

İzinsiz mi dokunur sanırsın mehtap denize?
Rüzgarlar bile küfreder, eşrefi mahlukatlar size!
Can almak senin haddin mi?
Sen mi getireceksin bu koca küreyi dize?

Dokunmaz kendinin olmayana yağmur,
İhanet meyve vermez, senin çiğnediğin çamur!
Saklı kalır mı sanıyorsun entrikayla yoğurduğun giz?
Necaset yükselir ciğerinden, gökteki gri senin bıraktığın iz.

Engincan Özsan

Matem

En kallavi hislerim kırık dökük öznesi sen hayal kırıklıklarında,
Göğsüme sığmayan grinin sebebi tebessümün,
Silmek istesem lanetten hallice miyadında,
Benden ırak beni bana katlettiren hükmün,
Tenimi ağır kılan her bir adımda,
Sana mevsimler bana matem yeri her gün.

Engincan Özsan

Meleğim

Gün İlbaharlardan sana dođan tebessümlerin günü.
Attığım her adımda seni yazıyorum yeryüzünün yorgun düşmüş bedenine,
Ve güneş doğuyor bedbaht kaderime tebessümün beni karşıladığı zaman.
An seninle doluyor kokun ciğerlerimde dolaşırken,
gözlerin mevsimlerim, sesin dalgalarımla olup vuruyor kıyıyailmekilmek kalp atışlarımı.
Vakit seninle duruyor, denizin kıyısında şahit olurken balıklar seninle somutlaşan
hayallerime,
Gecem gün oluyor elin ellerime, tenin tenime deđdiği her an.
Değil sensiz yaşamak, nefes alamam sen olmadan bir an.
Desem ki diyorum titreyen sesimle kalbine dokunmak için,
dediğim olsun diye yakarıyorum bir çocuk gibi tanrıya.
Karadeniz'i seyrediyorum ben gözlerinde,
içinde hırçın bir ruh ama naif bir güzellik saklıyor.
An oluyor bir ağaç kovuğuna saklıyorum seni,
uyuyakalıyorsun dizlerimde.
An sen oluyorsun, özne oluyorsun geleceđime.
iyi ki diyorum en talihsiz anlarımdan muzdaripken,
iyi ki sen varsın,
Korkmuyorum dünyadan, kasvetlerden sana sığınırken.
Gökyüzüne sığdıramıyorum asla seni, ben seni gökyüzü kadar seviyorum.

Engincan Özsan

Melek

Boğuluyorum gözlerinin tekil bırakan yeşilliğinde,
Uşuyorum anıların nüksedince melek,
Elim kolum bağlı kayboldum saçlarının kıvrıcıklığında,
Yokluğun çöl kuraklığına hapis nilüferden hallice melek,

Sensiz kalabalıklarım dahi تنها,
Birlikte dinlediğimiz şarkılar katilim oldu melek,
Hayalim seninle birlikte insanlardan ücra,
Yıkık dökük bir kalple senden ücra kaldım melek.

Gizlediğin tebessümün ruhumun en baĝnaz işkencesi,
Yağmurlar senden irak terör estirir melek,
Susturamıyorum sana dair şiirler fısıldayan sesi,
Taraf olmadığım bir savaşta yenik düşünüyorum melek.

Gidiyorum asırlarca uzaĝa kaçmak için,
Keşkelere saplandım; keşke birlikte gitseydik melek,
Yitirmedim kokun tenime perçin,
Yanımda olmasan da ruhumda yaşayacaksın melek...

Engincan Özsan

Müjgan

Müjganın dokunur sol yanımda sebep olduğun sonbahara,
ben seni çizerim beyazla kirlettiğim dizelere,
ıssız adımlarım var gözlerinin yeşil haresinde,
kafiyelerim kadar eksik göğsüme dolan gökyüzü yine.

Engincan Özsan

Nazım'a

Kalmadı cevizin tevekkülü, gülhane parkına,
Gözü yeşil olanın, düşmanı kesildi histen yoksunlar.

Aşkın naif bir elçisiydin geç vardılar farkına,
Vatana hasret yumdun gözlerini, sohbahar gibi yetim olsunlar.

Yüz bin kalp atışıyla anarız seni,
Senden değil, hislerinden korksunlar.

Sanma ki yetim kaldı aruzlar,
Şairin ruhunu yüz bin nazıma sorsunlar.

Engincan Özsan

Ölüm

Kış gibi düştü bedenime kasvet,
Fani olana ölüm dediğin müspet,
Devreder günlerim eder desti kaderle muhabbet,
İki soluğa sığar mı bana tanınan mühlet?

Dökülür yeryüzü üstüme kürek kürek,
Yağmur gibi yağar göz yaşları ilkbahardan hallice yürek,
Tanrıya kul, kula sonsuzluk gerek,
Korkma! Son nefes kurtuluş demek.

Engincan Özsan

Saat 4

Saat 4...

Gece oktan toplamış gündüzden arda kalanları,
Bir bavula sığmış gökyüzü,
Sokaklarda mehtabın gri ayazına saklanmış naralar,
Gözlerimde yakamozların, gönlümde ilkbaharın buğusu var.

Engincan zsan

Sanrılarım var ama sen yoksun

Göge bakıyorum sen dolunca hatrım gecenin yakamozunda,
Aynı mavide kaybolmak itiyatım oldu,
İçimde bir çocuk var dizleri hatıralardan hallice,
Çocuk ya işte aklına düşüyorsun her gece,
Mevsimler saklı gözlerinden yoksun,
Sanrılarım var ama sen yoksun.

Sana yazdım şiirimi evet,
Hissetmez misin hiç?
Tenine dokunan yağmurlarda hep ben varım.
Ve bilhassa kafiyelerim kadar nefeslerim de yarım,
Sen benim hep çocuk kalan yanımda,
Gözlerine yuvalanıp, hiç büyümek istemiyorum ben.

Engincan Özsan

Sen ki Göğümdeki Mavim

Sen ki göğümde, dokunamadığım mavim;
Sende görüyor musun mehtabın denize seni çizdiğini?
Yakamozların yalnızca seni anlattığını biliyor musun?

Sende duyuyor musun benim gibi,
Her satırı sana adanmış yağmurun tınısını?
Her damlası sen dolu yağmur damlalarının,
Ölüme süzülüşlerini izliyor musun?

Sende saçların gibi göğe serilmiş bulutlara bakıp,
Gökyüzünden gözlerini diliyor musun?

Her nefesimde ciğerime dolan sen;
Daha gözlerinin rengini bile bilmiyorum,
Hislerimin yetimliğini hayal edebiliyor musun?

Engincan Özsan

Sen Özneli Yağmurlar

Kâdir mi zaman,
Seni bana küstürecek kadar kudretli mi hayat dediğin meşgale?
Gecem dahi seni çiziyor yıldızlardan göğe,
Mümkün mü öznesi sen olan yağmurlardan kaçıp, öznesiz yüklemelere sığınmak.
Bilfiil adını unutmak mümkün mü tüm şarkılar seni hatırlatırken?
Şiirlerle aşık atmak haddime mi benim, emrediyorsa sessizlikler seni anlatmayı.
Keşke anlatsa sana hakikatler, bildiğin halde sır olanı.
Neden kabul etmiyorsun benim ben olduğum ânı?

Engincan Özsan

Sensiz

Dağlar sol yanımı sensizlikten mütevellit dağlar,
Bulutlar seni sürer toprağa perçin perçin,
Bir uğultu kopuverir kulaklarımda öznen,
Hicveder hasret hasım bellediği beni,
Bir soluk daha dolar ciğerlerime gökyüzü,
Yine de somut kılmaz tenimde seni.

Engincan Özsan

Şühedâ

Çattı kaşlarını gökyüzü, al kırmızıya boyanmış Anadolu üstüne,
Bir barut kokusu ki ya rab, Çanakkale mevziinde,
Yeni terlemiş bıyıkları bir avuç yiğit,
Bırakmıyor silahı, canın verse de,

Uzanır kara bulutlar anadolu sırtına,
Postallardan bir gürültü çiğner kuru toprağı,
İşgalle kirleteceklermiş yunanın ne haddine!
Bir yavuz komutan inletti ortalığı,

İnce ince dokunur Ankara ayazı tene,
Nefesler somutlaşır Anadolu göğsünde,
Fırtına ki ne fırtına hem de ne,
Eser haddini aşmış düşmanın üstüne,

Dokunur toprağa o şerefli kan,
Çağırır uçmağa başı bozuk bir kam,
Ne şeref ki işlenirsin arşa,
Uçmağ'da seni bekliyor atan.

Engincan Özsan

Tası Noksan

Tası noksan bize kafatasçı demiş,
Kendisi samsun-ı muazzam,
Hakikati seçmekte halt yemiş,
Tezek gibi yapışmış zihnine gam.

Atayı saymak ne zaman suç olmuş?
Akledemez, gayrimeşru tohumu,
Soyumuzu hatırlarız ne olmuş?
Yoksa senin soyun sopun yağmu?

Engincan Özsan

Tenkidat-ı Rakipkarane

Mil gibi çekilir gözüme soydaşımın buğusu,
Din ile kandırır milletini gürcü soysuzu,
Mazlum arap değilse mazlumluluğunu yitirir,
Halka aslan kesilir, Rus lidere kuzu.

Şehit, ata tanımaz ihvancı bir dalkavuk,
Ne adalet bıraktı, zaten bilmez hukuk,
Medet umma bu zattan ey Oğuz oğlu,
Sirtından cep doldurur bu soyu bozuk.

Zeyrek milleti cahil eyler domuzdan halliceler,
Eşrefi mahlukat desen, çakaldan niceler,
Garibe aş verir hakkı değilmiş gibi,
Bir de utanmadan okuyuverir nağmeler.

Bir kel var, düşmanken dost oldu ona,
Amansızca biat etti eski düşman, patrona,
Küfürlerden yakındı adalet istedi,
Kendisi öyle bir adalet timsali ki sorma.

Oysaki bir yüzük tüm varlığı onun,
Çaldı çırptı utanmadı tanımadı kanun,
Gariban asker olsun, senin oğlun çürük,
İnan ebu leheb gibi olur sonun.

Engincan Özsan

Terk

Dünya senin göz kürenin ekseninde seyrediyor benden arda kalan birkaç his kırıntısını,
Üstümde takıntılı bir yağmur,
tüm baharları zehir edercesine sırlıslıkla,
Boğuyor, aşağıdan aşağılıkça ön yargıları gerçeklere,
Bir iyiymiş aslında tebessümü hasil oluyor kını kendinden keskin dudaklardan,
Dedim ya seyrediyor, senin sen özneli katlettiğin hisler,
Zerk ediyor,
bilakis terk ediyor beni somutu sen olan terk edişler.

Engincan Özsan

Uygur

Süzülür arşta börülerin mabedi göksancak,
Biz Türkler Tengri'ye boyun eğimiz ancak,
Sanma senden korkarız Kızıl alçak,
Altay soyu canın alacak!

Küstüremez hazarı hicran,
Doğacak kızıl bir tan,
Kuşatacak binlerce civan,
Uygur'un öfkesi sonun olacak!

Yılma gözü yaşlı soydaş,
Uyanacak acun, uyanacak karındaş,
Yurdumuz bir gün turan olacak,
Oğuz soyu intikamın alacak!

Engincan Özsan

Velhasıl kelam

Sen mi kondurdun saçlarından mevsimleri benim fani ömrüme,
Tüm ömrüm güzelliğini seyretmekle geçip gidiyor,
Müsterihim fakat,
bir o kadar da kırgınım beni sevmeyişlerine,
Mürekkebi buluttan bir şair gibiyim gizli öznelerimle anlatırken seni,
Yağmur bekliyorum kokunu anlatabilmek için mısralara,
Vehasıl kelam Beyzadesiyim öznesi sen mevsimlerin,
Kah sonbahar oluyor sonum, kah ilk tebessümünde ilkbahar tomurcuklanıyor
göğsümde.
Sen belki bi habersin ama; senin döngünde seyrediyor ruhum, karanlıktan sen
beyazlığına her günüm.

Engincan Özsan

Zerk ediyor terkedişler

Dünya senin göz kürenin ekseninde seyrediyor benden arda kalan birkaç his kırıntısını,
Üstümde takıntılı bir yağmur,
Tüm baharları zehir edercesine sıırılsıklam,
Boğuyor, aşağıdan aşağılıkça ön yargıları gerçeklere,
Bir iyiymiş aslında tebessümü hasil oluyor kını kendinden keskin dudaklardan,
Dedim ya seyrediyor, senin sen özneli katlettiğin hisler,
zerk ediyor,
Bilakis terk ediyor beni somutu sen olan terk edişler.

Engincan Özsan